

Διονύσιος Σολωμός (1798-1857)

Ἀνάμνησις

Τώρα ἄς παύσῃ τῆς κιθάρας
Ἡ γλυκόφωνη χορδή·
'Σ τὴν καρδιά μου τὴ θλιμένη
Τὴ νεότητα ἐνθυμεῖ.

Τὴ νεότητα ποῦ ἀπέρασε
Ἐτσι ὀγλήγορα ἀπὸ μᾶς
Χωρὶς κᾶν νὰ μᾶς ἀφήσῃ
Στοχασμό παρηγοριᾶς.

Μόνο μ' ἄφησε ἡ προδότρα
Ἐναν ἄθλιο στοχασμό
Ποῦ σφιχτὰ μοῦ ζωγραφίζει
Τοῦ θανάτου τὸν καιρό.

Νὰ τὸ μάτι ποῦ τὸν ἥλιο
Πολεμάει νὰ ματαῖδῃ,
Καὶ τὸ στόμα νὰ βαστάξῃ
Τὴν στερνή του ἀναπνοή.